

3. Průzkum

Po tak dlouhé cestě byl každý ve svých pokojích a odpočívaly. Už dlouho neměli tak vhodnou příležitost se v klidu vyspat a nemít strach, že je během spánku někdo přepadne. Jen Tomáš seděl v jídelně s Radarem, Hankou, Toňou a Magdou. Řešili vzniklou situaci.

„Co uděláme jako první?“ položil otázku Tomáš.

„Měli bychom to tady pořádně prolýst, ať zjistíme co tady všechno je a jak dlouho tady budeme schopni přežít,“ oznámil Radar.

„Jo a měli bychom najít nějaké jídlo, nějaký sklad. Včera bylo v kuchyni jen minimum jídla. Stěží to bylo pro všechny na večeři.“ připomněla Hanka.

„Ještě-“ přerušil Magdu uprostřed věty hluk podobný školnímu zvonění. Všichni vyšli z jídelny a rozhlížely se po tom, co by mohlo vydávat ten protivný zvuk. Za chvíli přestal a Toňa si všiml, odkud zvuk vycházel. Bylo to z malých reproduktorů zabudovaných ve stěně, skoro u stropu. Tom se podíval na hodinky a zjistil, že je 8:⁰².

„To asi nastavili ti dva, aby nás to budilo.“ oznámil to těm, co stáli vedle něho. To se už však k jídelně hrnuli všichni, aby zjistili, co to bylo.

„Hezký budíček, ne?“ přivítal všechny Tomáš. Ostatní, většinou ještě rozespálí něco mručeli a v nejspíše to byly nějaké připomínky na adresu Tomáše.

„To nic, určitě nás to bude budit každý den. Takže se teď hezky umyjte a přijďte na snídani.“ Tomáš ještě poprosil Hanku a Magdu, jestli neudělají snídani a také šel do svého pokoje. S tím se všichni rozešli chodbou směrem ke svým pokojům. Kde většina z nich stejně zase zalezla do postelí. Za nedlouho přišla Mája a vyřvávala

„Všichni na snídani“.

Potom odběhla znova do jídelny. V jídelně se všichni shromáždili a společně pojedli. Potom Tomáš vstal a ohlásil:

„Dnes, abychom se nenudili, prohlédneme druhé patro. Třeba najdeme něco, co by se nám mohlo hodit. Hlavně potřebujeme najít nějaké potraviny. Doufám, že je vám všechno jasný, sejdem se u výtahu za pět minut. Teď prozatím běžte.“

Za šest minut stáli všichni u výtahu a sjeli po dvou skupinách dolů.

Druhé patro už nebylo tak pěkné, jako první. Před nimi se táhla dlouhá šedá chodba a sem tam velké křídlové dveře. A všude byl nedostatek světla. Byla tu i znatelně větší vlhkost.

„Teď se rozdělíme na skupiny, každá prohledá nějaké místnosti a potom se tu zase všichni sejdem. Takže hlavně co potřebujeme najít je jídlo, nejlépe nějaký sklad jídla.“ oznámil Tomáš a dal se do rozdělování skupin.

„V první skupině budu já, Těčko a Netopýr. Druhou skupinu bude tvořit Jana, Bětko, Petra, Terka. Třetí skupina bude Hanka, Mates, Houska, ve čtvrté bude Radar, Maličká a Magda a pátou bude tvořit Běďa, Mája a Toňa.“

„Je tedy všem všechno jasný?“ zeptal se ještě pro případ Tomáš a potom se vydal se svou skupinou do prvních dveří.

Za nedlouho se všichni zase sešli u výtahu.

„Tak co jste našli?“ přivítal je Tomáš.

„My jsme našli spousty jídla“ oznámila Bětko.

„Jo, to je perfektní, tak se potom ještě vraťte a vezměte toho trochu nahoru. Hanka vám řekne, co by jste měli vzít. Co bude potřebovat. Jinak, co našli tedy ostatní?“

„My nějakou hernu, byl v ní kulečnickový stůl, šipky, pingpongový stůl, přerostlou knihovničku, nějaké počítače, hromadu deskových her a...“ nestačil dopovědět Houska.

„No, dobrý, a co dál. Co jste našli?“ přerušil ho Tomáš.

„Náradí. Je tam toho hromadu a různý typy.“ oznámil Radar.

„Bylo tam páčidlo?“

„Na co by nám bylo páčidlo?!“

„No přece na ty zavřené dveře, které jsme se pokoušeli otevřít.“

„Jaký dveře?“

„Tak jsem ti o nich asi neřikal, jsou tam jedny zajímavý dveře, které nejdou otevřít.

Tak, že by jsme na to když tak použili páčidlo...“

„Nóó,“ zamyslel se Radar „jo, bylo tam, půjdem to hnedka otevřít, ne?“

„A co jste našli vy?“ otočil se na Toňu.

„Nic speciálního, jen samý zbytečný krámy.“

„Hmm, tak jo. Teď si už můžete vyjet znova do prvního patra. My s Radarem se podíváme na ty dveře.“ Chvilí se zamyslel a potom dodal:

„Májo a Terko, mohli by jste když tak pomoci Hance s obědem? Zítra zas pomůže někdo jiný... Díky. Hanka vám už řekne, co budete dělat.“ Na to se všichni rozešli. Radar s Tomášem odešli do skladu s náradím, Jana, Běďa, Petra a Terka zašli ještě pro jídlo, o které si řekla Hanka a ostatní pomalu přecházely do svých pokojů.

Tomáš a Radar našli páčidla a namířili si to rovnou k zamčeným dveřím. Zarazili páčidlo do mezery u křídlových dveří a začali tahat za páčidlo. Za chvíli se u konce páčidla objevila mezera, takže se ukázalo, že dveře nebudou až tak pevné. A doopravdy, za chvíli už vyselo jedno křídlo bezvládně na pantech. Vstoupili dovnitř a ocitli se v kulaté místnosti, přeplněné počítači.

Mezitím v první patře

„Co vlastně máme uvařit na oběd?“ zeptala se Mája Hanky.

„Třeba by jsme mohli udělat palačinky,“ navrhla Maličká, která se do kuchyně nějak připletla a zkoušela pomáhat. „mám totiž chuť na něco sladkého!“ dodala.

Hanka si všimla procházejícího Netopýra chodbou, tak na něj houkla s prosbou:

„Netopýre, dojdeš pro mouku? Tady totiž už žádná není a holky žádnou zespoda nevzali.“

Netopýr tedy odešel pro mouku a ti co tam zůstali, začali chystat suroviny. Když zrovna Běďa přenášela vajíčka, spustil se z ničeho nic poplach. Vajíčka spadla na zem, přičemž se rozbila. Následně se zavřely dveře, které jim zatarasily cestu.

„Co to zase je!!!“ nadávala Jana.

„Běž zkusit, jestli to nejde otevřít Jano.“ přikázala Hanka.

„Nejde!“ oznámila Jana.